

عنوان مقاله:

نقش بازآفرینی مناظر فرهنگی در توسعه پایدار

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مرصیه طهماسبی - پژوهشگر دکتری معماری منظر دانشگاه تربیت مدرس

مهدی حقیقت بین - استادیار دانشکده هنر، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

مناظر فرهنگی نشان دهنده عینی تکامل جامعه انسانی و استقرار آن ها در طول زمان هستند، عناصری که تحت تاثیر جریان های فرهنگی و یا طبیعی بستر خود تغییر و تکامل می یابند. بنابراین هر کوششی در راستای حفاظت و باز آفرینی آن، در اصل کمکی به بقای فرهنگ و پایداری طبیعت یک سرزمین است. مناظر فرهنگی علاوه بر لایه های طبیعی و زیست محیطی دارای لایه های ارزشمند تاریخی و فرهنگی هستند، بنابراین در احیای آنها، تنها نگهداری و حفاظت از کالبد منظر به معنای تداوم ارزش های ناملموس منظر نیست و سبب از بین رفتن ارزش های فرهنگی منظر می شود بنابراین نمی توان به احیای آنها در چارچوبی محدود و با تبصره های مشخص پرداخت. این امر نیازمند رویکردی انعطاف پذیر است که معمار منظر با مطالعه منظر فرهنگی و تاریخی سایت و شناخت جنبه های مختلف شکل دهنده منظر در ابعاد مختلف، در کنار توجه به اصول و قواعد احیا و حفاظت به مرمت آن بپردازد. بازآفرینی یکی از اصلی ترین رویکردهای مدیریت و حفاظت در دوران معاصر است که در حفاظت از منظر فرهنگی ضمن حفظ ویژگی های ارزشی مکان، می تواند به خلق ویژگی های جدید و متناسب با نیازهای معاصر بپردازد. در این پژوهش ابتدا تعریف منظر فرهنگی و معرفی مولفه ها و عوامل شکل دهنده آن ارائه شده است سپس رویکرد های متداول بازآفرینی منظر فرهنگی بررسی و در نهایت رویکرد متناسب در جهت بازآفرینی جامع و یکپارچه این مولفه ها معرفی می شود.

کلمات کلیدی:

منظر فرهنگی، حفاظت و بازآفرینی، ارزش های ملموس و ناملموس، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1388217>

